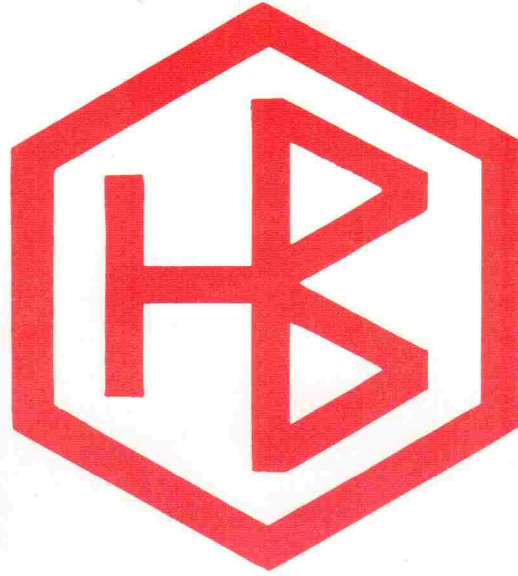
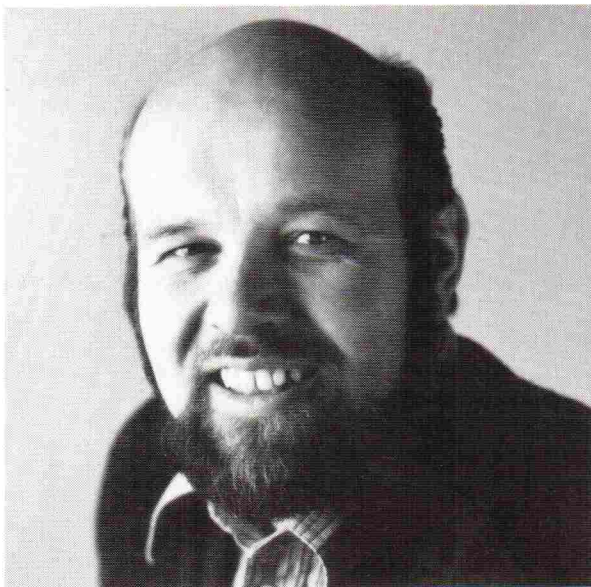

1933

1983

Michael Jensen, formand for HB:

En hyggelig klub hvor halproblemerne giver sammenhold

Den 16. april 1983 er det 50 år siden en kreds af fremsynede kvinder og mænd stiftede Hillerød Badmintonklub og dermed organiserede udøvelsen af den ædle sport badminton, som allerede da i nogen tid havde været dyrket i Hillerød på mere privat basis.

Kun nogle få år efter de første danske badmintonklubber og Dansk Badminton Forbund runder vi således det første halve århundrede, og vi er endda et års tid ældre end Sjællands Badminton Kreds.

Jubilæet markeres på forskellig vis, først og fremmest med et storstilet arrangement på selve dagen. I bestyrelsen har vi imidlertid fundet, at jubilæet også skulle markeres gennem udsendelsen af et festskrift til alle nuværende medlemmer og andre venner af HB. Ikke blot for at markere den runde dag, men også for at benytte lejligheden til at få sat klubbens historie på prent mens det endnu er tid. 50 år er ikke noget langt åremål. Alligevel skal der nok være nogen især blandt klubbens yngre medlemmer - der ved læsningen af de forskellige tildragelser fra de første år føler sig sat hundreder af år tilbage i tiden. Mens andre medlemmer med flere år på bagen vil sukke: »Som tiden dog går«.

Dette festskrift er dog ikke kun ment som et nostalgisk monument over HB. Gennem bidrag fra interviews med forskellige mennesker, der på en eller anden måde har haft en tæt tilknytning til klubben, har vi også forsøgt at få frem, hvorfor og hvordan det lykkedes at holde sammen på klubben gennem et halvt hundrede år, for på den måde at få trukket en linie frem til de problemer, vi står med i dag.

Har altid kæmpet med økonomien.

Det går som en rød tråd gennem klubbens historie,

at man til stadighed har måttet kæmpe med økonomiske problemer. To gange har klubbens ledelse måttet ud til medlemmerne for gennem ekstraordinære bidrag at redde en truende fallit. De aktiebrev på 50 kr. stykket, der omtales andet steds i festskriftet, som en række medlemmer tegnede sig for i 1952 for at redde klubben fra økonomisk ruin, lyder ikke af meget. Men tænk på at 50 kr. i 1952 svarede til omkring 800 kr. i 1983-penge.

Også i jubilæumsåret kæmper vi med økonomien. Trods offentlige tilskud er der meget snævre økonomiske rammer for, hvad klubben kan tillade sig. Og selv om vi ikke har planer om en nytægning af aktiebrev har vi faktisk på enkelte tidspunkter af året en uhyggelig tom pengekasse.

Halproblemet spøger også i klubbens historie. Begejstringen over »laden« ved Dyrskuepladsen, som kendetegnede de første år, både hos vore egne medlemmer og hos naboklubberne, som vi generøst bød indenfor, mens de endnu var henvist til gymnastiksale, og entusiasmen hos de trofaste medlemmer, der sommer efter sommer snedkererede og malede for at holde sammen på stumperne, er afløst af resignation over, at vi stadig ikke kan skimte en lysning på vores halproblem.

Byggefond, byggeudvalg, det ene projekt efter det andet, forhandlinger med kommunen om grund, placering og økonomiske vilkår. Resultatet: 2 skolehaller, som aflyser timerne, fordi bordene skal blive stående i gymnastiksalen til næste dags terminprøver, spilletid i en Fredriksborghal, som hellere vil afholde antikudstilling end lade byens borgere få den egentlige motion ved spillet med den drilske fjerbold samt 3 baner i en snart 50 år gammel træbarak, som det kun ville tage en energikonsulent 5 minutter at give en kassationsattest.

Flere aktiviteter for motionister og ungdom.

Men vi har lært af de mange ledere, der gennem 50 år har lagt en arbejdsindsats i HB: Vanskelighederne er til for at overvindes. Selv under de nuværende vilkår er vi overbeviste om, ja sikre på at klubben kan leve op til sit høje formål, som det er beskrevet i vedtægterne:

»at give enhver uberygtet kvinde eller mand, dreng eller pige lejlighed til under de bedste mulige vilkår at dyrke badminton«

Ja, det er faktisk vores mål at iværksætte nogle flere aktiviteter for den store kreds af medlemmer, der går under betegnelsen motionister, for på den måde at lindre på genen ved aflysninger m.v. Og vi agter at fastholde de seneste års klare forbedringer i arbejdet med vores ihærdige ungdomsafdeling, som efter nogen års dvale nu igen er på vej fremad.

For vores turneringsspillere tør vi kun håbe, at de vil være i stand til at fastholde den fornemme placering, det trods alt er at befinde sig i den næstbedste division i et af verdens bedste badmintonlande.

Vi håber, at der også i dette festskrift er inspiration at hente til dette arbejde, og vi takker, de mange, der har ydet et bidrag ved festskriftets tilblivelse.

Hjertelig tillykke med de 50 år.

Carl Rathsach fortæller om HB i perioden 1933-1947.

Det var en damedouble der startede HB

Det var fire af Hillerøds førende damer, der i 1933 tog ketcheren i egen hånd, og startede en af Danmarks første badmintonklubber: I hele denne pionértid var HB en af Sjællands absolut førende klubber.

I foråret 1933 blev Hillerød Badmintonklub stiftet. Men på dette tidspunkt havde spillet allerede i nogle år været dyrket i Hillerød, som dermed er noget af en pionerby indenfor dansk badminton. Spillet blev nemlig indført fra England i 1925.

De første sving med badmintonketcheren blev foretaget i Prinsessernes The-sal på Frederiksborg Slot. Et lille lokale med lavt til loftet og kakkellov for enden. Betingelserne for spillet blev lidt bedre, da man senere flyttede til gymnastiksalen i Statsskolens daværende bygninger på Sdr. Banevej.

Det var damernes fortjeneste, at spillet blev indført i Hillerød på så tidligt et tidspunkt. Frk. Bøggild var den første, der blev »fanget« af det engelske spil. Hun var datter af lektor P.A. Bøggild, Statsskolen, og iøvrigt søster til billedhuggeren Mogens Bøggild. Hendes entusiasme for denne nye sport smittede hurtigt af på fru Nanna Gandil, fru landinspektør Sørensen og fru museumsdirektør Zelia Andrup.

Ikke så snart var denne damedouble kommet godt igang før fru Sørensen og Andrup tog initiativ til dannelsen af Hillerød Badmintonklub. Nu, hvor interessen begyndte at brede sig, lejede man salen på hotel Kronprinsen, som bortset fra en balkon som ragede ud over banen, var mere velegnet til formålet end The-sal og gymnastiksal.

Der arrangeredes et propagandastævne med deltagelse af danmarksmesteren Sv. Strømman fra Skovshoved og flere andre kendte navne.

Trods det, at pressen ikke værdigede stævnet et eneste ord blev det en stor succes.

Interessen for sporten voksede hurtigt, og snart opstod tanken om at bygge en hal. Tilliden til at en badmintonhal kunne forrente sig var ikke alt for stor. Så bestyrelsen, med adjunkt Peter Grove som formand, måtte udføre et hestearbejde for at samle de kr. 8.000. der var nødvendige - ingen turde sætte mere end 100 kroner på spil. Men i løbet af nogle år lykkedes det takket være bestyrelsens ihærdighed, og den tillid bestyrelsens medlemmer nød i vide kredse i byen.

De få badminton- og tennishaller som fandtes i Danmark var alle »tøndehaller«. Bestyrelsen var imod denne halform, idet man mente, den lignede en strandet hval. Dr. tecn. Ostenfeldt tegnede så en 2 baners hal, med meget små omklædningsrum og et lille »bur« til hallens inspektør. Et oplagsskur på grunden blev ombygget til klublokale og fungerer den dag i dag som sådan.

Herligt klubliv i »laden«.

Vi havde et herligt klubliv i »laden«, som de københavnske spillere kaldte vor hal. Hver søndag formiddag var banerne til fri disposition. Efter princippet, den der kommer først til mølle o.s.v. her spilledes på livet løs mellem klubbens turneringsspillere, (det var vi alle sammen) og klubbens spillestyrke var efter datidens forhold særdeles stor. Hillerøds navnkundige boldspiller Erik Christensen, Henrik Bichel, Mogens Bøggild, Flemming Hasager, Martha Rosendal, Inger Grove og Jonna Christensen var de store navne i Hillerød - og på Sjælland incl. København.

1980
2020

Act. A. Nr. 3130

Akt: Skab Nr. (Udstyret af Danmarkskeiseren)

Matr. Nr., Ejerlav, Sogn. 257^c Hillerød Købstads Bygrunde
(i København Kvarter) Hillerød
eller (i de sønderjyske Land- Købstads
dele) Bd. og Bl. i Ting- Bygrunde
bogen, Art. Nr., Ejerlav, Sogn.

Kubers { Bopæl: Hillerød.
Kreditors {

Anmelderens Navn og Bopæl (Kontor):
Frederiksborg Amts
Spare- og Laanekasse.
Hillerød.

Stempel: Kr. Øre.

AFLYST

Pantebrev.

18094 U221255
underskrive Bestyrelse for HILLERØD BADMINTONKLUB
erklærer herved/af være skyldig til

Frederiksborg Amts Spare- og Laanekasse

13000 Kr. 00 Øre, hvilke Tilsten Tualinde
..... for tiden Kr. 00-00 jeg forpligter mig til at forrente
fra Udbetalingsdagen af regne med 4 pr. c. er Fire Procent om Aaret,
som erlægges med Halvdelen i hver 11. Juni og 11. December Termin, første Gang i
11. Juni Termin 1934 for det da forløbne Tidrum. Kapitalen er opsigelig
til den 11. Juni eller 11. December Termin med 3 Maaneders Varsel fra en af Siderne.
Jeg forpligter mig til i hver af de ovennævnte Terminer at erlægge en Ydelse,
stor 330 Kr. 00 Øre, skriver Tre hundrede Nit
Kr. 00 Øre, hvoraf først tages 4 % i Rente, medens Resten afskrives
som Afdrag paa Gælden. Sparekassen forbeholder sig dog til enhver Tid Ret til
at foretage Forandring i den foran nævnte Amortisation og Rente.
Til Sikkerhed for alle Betalinger efter dette Pantebrev giver jeg, herved Kreditor
første Prioritets Pantet i Ejendommen

Matr. Nr. 257^c Hillerød Købstads Bygrunde skyldsat for
Hartkorn 1 Pk. 11 Aib-
AFLYST

Frederiksborg Amts Sparekasse
Hillerød

Nærværende pantebrev kvitteres som

Klubmatcher var noget ganske specielt, man må huske på, at der ikke var noget der hed holdturnering som i dag. En klubmatch bestod normalt af 25 kampe, 5 i hver række, og holdet bestod af 10 herrer og 10 damer. Hovedmodstanderne på Sjælland var Holbæk, Gladsaxe og Tåstrup senere kom Sorø også med. Vi kørte ud i bus og havde det meget fornøjeligt på turene ud og hjem. Også københavnske klubber som KBK og FBK dystede vi med. Men den helt store tur midt i trediverne var turen til Malmø, hvor matchen mod Aurora var en stor oplevelse den gang.

I 1936 skulle jeg deltage i Sjællandsmesterskaberne for juniorer, grænsen dengang var 18 år. Klubben arrangerede fælles tur i bus for alle klubbens spillere til Holbæk, hvor mesterskaberne afvikledes. Vi var dog tre drenge, som ikke havde de to kroner rejsen kostede. Så lejede vi en triplex (cykel til tre), startede fra Hillerød meget tidligt søndag morgen, spillede og vandt både herre single og herre double.

Bortset fra mesterskabet, blev turen en trist affære for mig, idet mit ene bukseben kom ind mellem kæderne på triplexen på turen til Holbæk. Ved præmieuddeling og efterfølgende fest måtte jeg pænt blive siddende med mine olieindsolede bukseben godt gemt inde under bordet.

I 1937 afløste Højgaard Olsen, Peter Grove som formand. Højgaard tog initiativet til opførelsen af først de nuværende omklædningsrum og indlæggelse af centralvarme. Senere i 1939 kom så udvidelsen med bane 3. Det gik lettere med at skaffe midler til udvidelsen. Dels kunne klubben få kreditforeningslån og dels ville kommunen nu garantere for et lån i Sparekassen - jo Badmintonporten var blevet anerkendt - hertil hjalp også, at Tage Madsen fra Skovshoved og flere andre danske spillere i disse år vandt All England mesterskaberne.

Så kom 2. verdenskrig. Krigen betød et vældigt opsving i klublivet og et sammenhold uden lige. De stærkt indskrænkede muligheder for almindelig livsudfoldelse, mørkelægningen og den almindelige angst for at færdes ude gjorde klubben til åndehul og samlingssted. Selvsagt be-

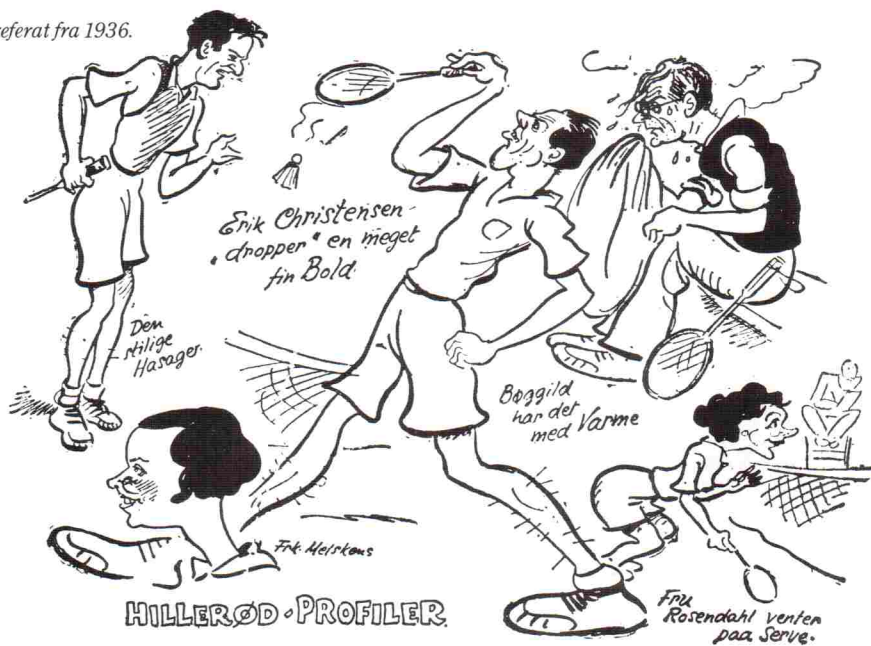
tød besættelsen også et alvorligt afbræk i klubkampene. Til gengæld arrangeredes i klubben kaptajn-matcher, hvor to af klubbens ældre populære medlemmer valgte to hold af de tilmeldte spillere, så spillede en række kampe hvor spillerne i doublerne blev sammensat, så næsten alle par var lige stærke. Efter kampene holdt kaptajnerne taler for spillerne og den medbragte madpakke blev nydt under gemytlige former i klublokalet.

I foråret 1945 krævede tyskerne hallen belagt med tyske flygtninge fra de af russerne besatte dele af Tyskland. Desværre glemte klubledelsen i skyndingen at fjerne klubbens arkiv, og da hallen blev tilbageleveret sidst på sommeren 1945 var alt borte.

Mange HB-medlemmer har gået tur gennem slottet uden at vide, at badminton i Hillerød startede i The-salen, som ligger bag porten til venstre. The-salen er et let buet rum, hvor man netop kan stå med en badmintonketcher i strakt arm. Navnet på salen stammer fra, at Hillerøds mandæne damer mødtes i salen til eftermiddagsmøder med tilhørende thedrikning, men lejlighedsvis benyttede man salen til badmintonspil, selv om kakkelovnen for enden af salen virkede ret generende.

Et lokalt dagspressereferat fra 1936.

Ans' Jørn: »Luk øjnene, nu kommer jeg«

Man kan ikke se tilbage på HB i fyrreerne uden at mindes klubbens navnkundige inspektør Anders Jørgensen (Ans' Jørn kaldet) han var vel-lidt og respekteret af alle i klubben. Han havde sit eget sprog og sin egen måde at klare tingene på.

Når gasblusset til det varme vand i damernes omklædningsrum ikke virkede, kaldte man på Ans' Jørn. Så råbte han til mere eller mindre på-klædte damer skynd jer at lukke øjnene, nu kommer jeg. Og VE det arme medlem, som skyldte kontingent og mødte Ans' Jørn på Slotsgade. På lang afstand brølede Ans' Jørn: »Du skylder kontingent for sidste måned«. Man blev lidt flov, men man huskede at betale. En effektiv måde at opkræve på, og ret så besparende med hensyn til udgifter til incasso.

I de første år efter krigen arrangerede klubben med uvurderlig hjælp fra ingeniør Lauge Laugesen og museumsdirektør Otto Andrup nogle forårsfester, som gav genlyd i hele byen og som samlede fulde huse. Laugesen lavede et kæmpearrangement og lagde et ditto arbejde i for-årsfesten: »Fra det persiske marked«. Lauge arrangerede musik, fik musikinteresserede til gratis at medvirke, arrangerede og iscenesatte hele forestillingen, hvor en række af klubbens medlemmer medvirkede, det blev »alle tiders fest«. De to efterfølgende år formidlede Andrup, at studenterrevyen og HK-revyen blev opført ved klubbens forårsfest, der skabte en stor good-will for klubben og mange dejlige timer for medlemmerne.

Som kuriosum fra klubbens første 10-15 år kan nævnes, at for at blive medlem af spilleudvalget stilledes et ufravigeligt krav til et nyt medlem, vedkommende skulle kunne spille l'hombre. Udvalget mødtes ved 7 tiden og opstillede hold. Så serveredes kogesild med kartofler, hvorefter der spillede l'hombre til den lyse morgen.

HB hjalp omegnsklubberne i gang.

I begyndelsen af fyrreerne blev jeg uddannet som instruktør af Sjællandskredsen. Når man i dag hører spillere klage over dårlige haller eller lignende, føler jeg trang til at fortælle lidt om forholdene i de klubber, der startedes i de mindre byer i Nordsjælland.

Alt hvad man havde lært som instruktør med hensyn til høje server spil til baglinie o.s.v. duede ikke, når baglinien på den modsatte banehalvdel befandt sig på scenen i salen i forsamlingshuset, eller der gik en balkon et godt stykke ind over banen, så man skulle passe på ikke at smadre sin ketcher mod balkonen. Lidt bedre var det, hvor klubberne spillede i skolernes gymnastiksale. Her skulle man i reglen kun passe på tove og bomme, der hang ned over banerne. Men alligevel spillede der på livet løs.

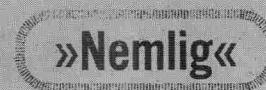
Disse dårlige forhold for landsbyklubberne bevirkede, at HB i fyrreerne startede »invitations turneringer for ikke halejende klubber«, som i en årrække havde et endog meget stort deltagerantal og skabte en lang række gode venskaber og forbindelser mellem HB og de mindre naboklubber.

PARTOUTKORT

FOR

KVÆRULANTER

Indehaveren af dette Kort, som er betalt med 10 Kr., har Ret til at kværulere i Dag.

Kortet er strengt personligt og skal afleveres efter Brugen.

HB's første støtteforening døbt »Nemlig« uvist af hvilken grund. Det særlige partoutkort lukkede munden på klubbens daværende kværulanter

Mogens Larsen fortæller om HB i perioden 1947-1957.

En økonomisk katastrofe truede HBs eksistens

Med 5 kr. og 16 øre i kassen og ubetalte regninger på 1.778 kr. var HB tæt på et sammenbrud. Men en kæmpe-indsats fra klubbens medlemmer rettede op på »skuden«. Og perioden sluttede med en sportslig succes: Oprykning til 2. division.

Fra sidst i fyrrerne og op igennem 50-erne måtte vi kæmpe endda særdeles hårdt for at bevare den sportslige dominans, som vi siden klubbens start havde haft på Sjælland. Mange nye klubber begybdte at trænge sig på, og en stor del af klubledelsens kræfter måtte anvendes på stigende økonomiske problemer.

Efter at have spillet badminton i to år kom jeg i 1946 første gang ind i bestyrelsen sammen med Poul Saxe (formand), Georg Nielsen og Højgaard Olsen (sportsudvalget). Det var naturligvis den idealisme, jeg oplevede hos mine bestyrelseskolleger, samt havde set hos de afgangede: P. Hedtoft, Aksel Larsen og Lauge Laugesen, der uværgerligt smittede af på en nybegynder som mig. Desværre har denne idealisme vist sig ikke altid at være sagen, men det er vel noget enhver frivillig ulønnet idrætsleder støder på med mellemrum.

Fra bestyrelsesprotokoller, egne dejlige oplevelser i HB, og samtaler med spillere fra denne periode har jeg samlet disse udpluk fra årene 1947-57.

Det vigtige samlende element i klubben medlemsbladet »Drops« blev startet i 1947 med en redaktionskomite bestående af Carl Rathsach, Georg Nielsen og Mogens Larsen, mens Anders Bonde Jacobsen tegnede det bladhoved, som stort set bruges den dag i dag.

Vi havde i disse år 170 seniors, 60 juniors og hele 125 passive medlemmer. Og økonomisk

gik det helt godt, idet vi havde en kassebeholdning på hele 532 kr. Men skulle der indkøbes nye ting, måtte vi ofte ud og samle ekstra penge ind. Fx ville vi gerne i 1947 have 1-2 badevægte, som kostede ca. 50 kr. En indsamlingsliste blev sat op, men et så stort beløb lykkedes det aldrig at indsamle.

Situation fra H. K. Revyen 1948 - Cirkus Dannevang.

HILLERØD BADMINTONKLUB
 Forårs- og Jubilæumsfest

1933 ✕ 1948

Lørdag den 17. April Kl. 19 paa Hotel „Leidersdorff“

25 øre

500 til revy og forårsfest

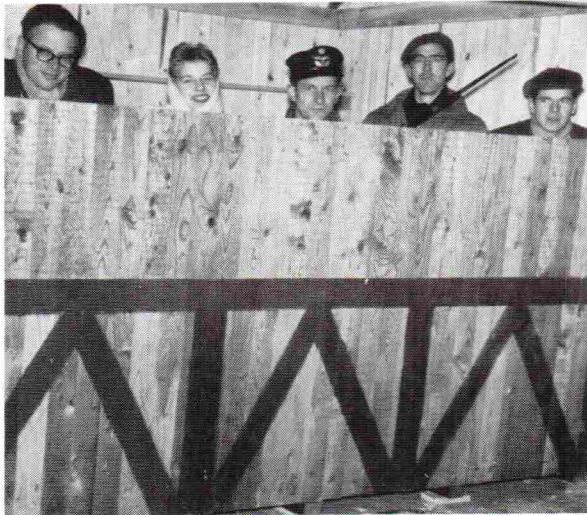
Klubbens 15 års fødselsdag blev fejret med manér med opførelsen af HK-Revyen, og 500 festklædte mennesker mødte op på hotel Leidersdorff. En stor succes som med et budget på 2.400 kr. gav et overskud på 175 kr. Vi havde året efter planer om endnu en stor fest, og forhandlede om en koncert med selve Victor Borge. Men efter at have aftalt et honorar på 4.000 kr. trak han tiden ud og forlangte pludselig 6.000 kr., og dette store beløb turde bestyrelsen ikke sætte på højkant.

På det sportslige område var Carl Rathsach en af vore store spillere med flere Sjællandsmesterskaber, som han hjembragte, mens han samtidig gjorde et stort lederarbejde i klubben - og sørgede for gode efterfølgere for klubbens nuværende 1. hold. Bent Larsen trådte også frem på dette tidspunkt og vandt sit første SM for juniors i 1947. Et mesterskab, som siden er blevet fulgt op med en lang række såvel indenfor ungdommen som indenfor seniors. Ved DM placerede han sig som nr. 2 i 1949. I holdturneringen lå vi som næstbedste på Sjælland. Fra Odense kom Benny Andersen, en elegant topspiller, der vandt flere SM'er og var fast mand på udvalgte hold.

For at få lidt mere hold på økonomien blev kontingentet i 1948 sat op til ca. 1 krone i timen for seniors og 50 øre for juniors.

På dette tidspunkt kom Svend Willandsen ind i bestyrelsen. Et godt og aktivt medlem både på banen og i ledelsen. I denne forbindelse kan fortælles en lille solstrålehistorie:

Hallen trængte til ny maling, men som sædvanligt havde vi ingen penge til det. Så lånte Svend en gammel Ford lastvogn med kompressor og sprøjte på ladet. P. Hedtoft skaffede os kredit på malingen, og så gik en lang række medlemmer i gang. Hallen blev meget flot, men samtlige træer og buske i de omliggende haver blev sorte.

Tombola og skydetelt på Fisketorvet skaffede penge til den slunkne kasse. På billedet genkender man Mogens, Tove, Johs. og Sv. Asger

Slut med spiritus og forårsfester.

Starten på 50-erne var præget af en elendig økonomi. Efter en forårsfest med Aksel Schøtz, som gav 452 kr. i underskud, blev det besluttet, at det nu var slut med større forårsfester. Kassebeholdningen var i 1951 17 kr., og ved samme års generalforsamling blev det vedtaget, at der ikke mere måtte nydes spiritus i klubbens lokaler.

Mere positivt ved denne generalforsamling var, at vi fik Svend Asger Nielsen ind i bestyrelsen. En af de gode gamle kæmper med et par SM-er bag sig og en utrættelig hjælp, når det gjaldt om at bruge næverne. Senere på året måtte bestyrelsen konstatere en kassebeholdning på 5 kr. og 16 øre samt ubetalte regninger og termin på 1.778 kr.

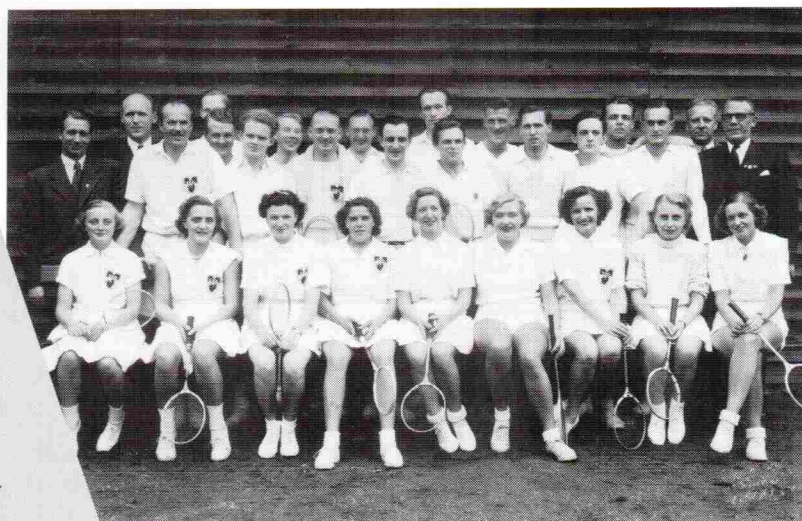
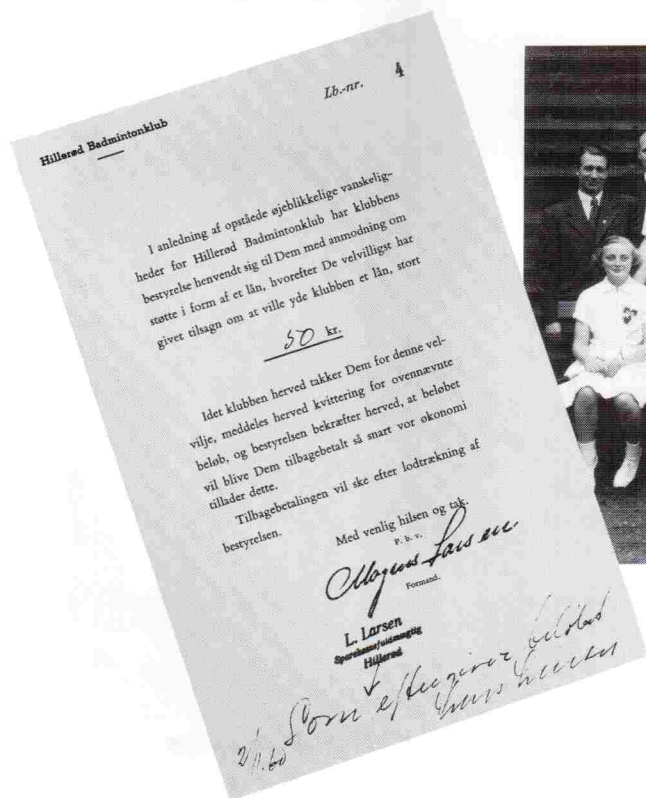
Det var mildest talt - ikke så godt. Så vi kastede os ud i lodseddelsalg med en rejse til olympiaden i Finland som 1. præmie. Ved en ekstraordinær generalforsamling blev det på ingeniør Laugesens forslag vedtaget, at man tegnede aktiebrevne á 50 kr., uopsigelige fra ejerens side.

Senere kom et stort jule-ande-lotteri til, og det ene med det andet gjorde, at økonomien langsomt blev rettet op, så vi undgik den overhængende fare, der havde været for en opløsning af klubben. Medlemmernes offervilje, når det gjaldt reparationer af hallen, var også en medvirkende årsag til, at vi holdt klubben gående. Her vil jeg blandt mange nævne et nyt bestyrelsesmedlem Johs. Jensen, som vi bl.a. kan takke for det hyggelige klublokale vi har i dag.

Samtidig med den svigtende økonomi gik medlemstallet ned, og de sportslige resultater var ikke, hvad vi havde været vænnet til gennem fyrrene. Lyspunkter var dog Carl Rathsach og familien Aksel og Edith Larsen med sønnen Bent, som fortsat holdt sig på toppen ved sjællandsmesterskaberne.

I 1954 havde vi en stærk ungdomstrup på vej. Således vandt vi SM-holdturneringen for juniorer ved Flemming Lørup Larsen, Niels Viggo Jensen, Lone Funch Olsen og Hanne Sørensen, og Flemming Lørup Larsen vandt SM for drenge, mens Tove Henriksen blev nr. 2 ved ynglinge-SM.

Tove Henriksen kom iøvrigt på dette tidspunkt i bestyrelsen, og sad i så lang en årrække, at hun er den, der har siddet længst i HBs bestyrelse. En dejlig positiv kollega såvel på banen som i bestyrelsen.

Den sidste Skånematch spillet i Hillerød i 1950. Bl.a. ses Bent Larsen, Carl Rathsach, Henning Nielsen og Martha Rosendahl.

For første gang i 2. division.

Nu hvor der var begyndt at komme balance i regnskaberne, begyndte de sportslige resultater også at komme. Vi fik i 1956 bl.a. tilgang af en stærk og elegant spiller, Henning B. Clausen, der i mange år prægede klubbens førstehold og sammen med Bent Larsen i en årrække var Sjællands stærkeste herredouble. Men endnu større betydning fik han via sine glimrende evner som træner og instruktør for bl.a. den ungdom, som i dag præger klubbens førstehold.

I dette år vandt Bent Larsen sit første SM for seniors i single, men for ikke at stå i skyggen af sønnen vandt Aksel Larsen sammen med Mogens Larsen SM for oldboys. Noget der sikkert fik endnu mere betydning for klubbens fremtid, var førsteholdets totale dominans på Sjælland og efterfølgende oprykning til danmarksturneringens 2. division.

I den afgørende kamp slog vi Ålborg med 7-6

med følgende hold:

Tove Holm Hansen, Daisy Mortensen, Edith Bruun, Åse Milner, Henning B. Clausen, Bent Larsen, Knud Jacobsen, Flemming Lørup, Svend Asger og Henning Nielsen.

Min beretning drejer sig om en periode i HBs historie, hvor vi med et moderne udtryk var på afgrundens rand, og havde klubben ikke haft så mange trofaste medlemmer og sportskammerater, der var parate til med ildhu at gå ind i arbejdet, er der stor risiko for, at vi var røget ud over kanten.

At badminton er en sport for hele familien i alle aldre ses af de mange familier, der igennem flere generationer har præget klubben. Her kan bl.a. nævnes familien Hedetoft/Willandsen med hele fire generationer, familierne Aksel Larsen og Mogens Larsen med tre generationer og Carl Rathsach med to meget vindende generationer.

1. holdet 1957: Åse Milner, Edith Bruun, Tove Holm Hansen, Daisy Mortensen, Henning B. Clausen, Carl Rathsach, Knud Jacobsen, Henning Nielsen, Bent Larsen og Sv. Asger Nielsen

Henning B. Clausen fortæller om HB i perioden 1957-1970.

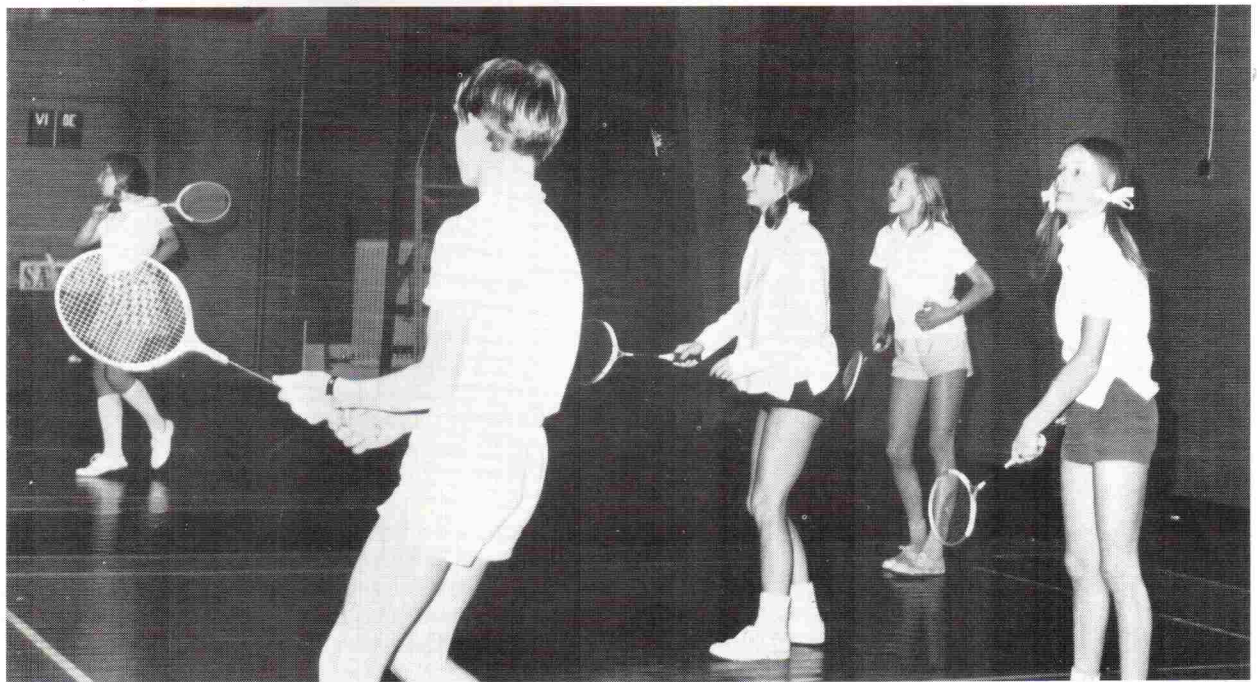
I 8 år dominerede HB-ungdommen Danmarks-mesterskaberne

Fra 1965 og otte år frem erobrede HBs ungdomsspillere ikke mindre end 11 DM'er. Men også denne periode var præget af kampen med en negativ kommune.

De problemer, der optog HB-ere sidst i 50-erne var de evige økonomiske, hallens vedligeholdelse og det rent spillemæssige.

De klubledere, der, som »den gamle garde«,

Mette Myhre og Birte Rathsach i en ung alder med jævnaldrende klubkammerater

kæmpede for at det hele skulle løbe rundt var, Lars Larsen, Mogens & Rie Larsen, Carl Rathsach, Carsten Husted, Tove Holm Hansen (senere Henriksen) + nye tilkommere som Bent Hedemann, Johs. Jensen, Bent Larsen, Sv. Asger Nielsen, Henning Clausen osv. De skal nævnes for et utrætteligt stykke arbejde, et arbejde der rakte langt ud over normalt bestyrelsesarbejde bl.a. håndværksarbejde i hallen, så som tjæring af hallens tag, udskiftning af bærebjælker og gulvbrædder delvis under bane 1 og 2 - bjælkerne var så ormædte, at man »sivede« igennem en 10 tommer bjælke, når man hoppede på den. Arbejdet med bjælkerne kostede i øvrigt 2451 kr. i materialer. Johs.'erne, Jensen og Larsen styrede hele holdet, der som tak blev beværtet med 1 øl og en kop kaffe - ved en større håndværkerfest!

I 1958 startede klubbens eneste officielle turnering: Ungdomsmesterskaber for puslinge og juniorer. Undertegnede fik ideen og klubbens tilladelse, dog på den betingelse fra formand Carl Rathsach, at man ikke kunne acceptere et underskud, hvilket den i øvrigt stadig aldrig har givet.

Turneringen er gennem årene blevet forbedret og fra 62 udsattes vandrepokaler i singlerækkerne af Bohnstedt-Petersen, Hillerød Sportsmagasin og daværende Fredriksborg Amts Sparekasse (nu SDS). Boldforbruget har årene igennem været det, der kunne vælte hele budgettet, men i godt samarbejde med DSI (Aristo) v/Jørgen Hammergård og takket være gode bold-»master«, der rettede fjer osv. lykkedes det at holde boldforbruget under 1 bold pr. kamp!

Søren Birkholm har indlagt sig stor hæder på dette område, han kunne »spille« op til 4 puslinge pige singler med samme bold! - Artik Tinn v/Henning Hansen udsatte fra 63 vandrepokaler i junior mixed double. Fortræffelige hjælpere gennem årene til turneringen har været Søren P., Per Vinggård, Johs. Jensen, Freddy Nielskov, Thorsten Berg bl. mange andre.

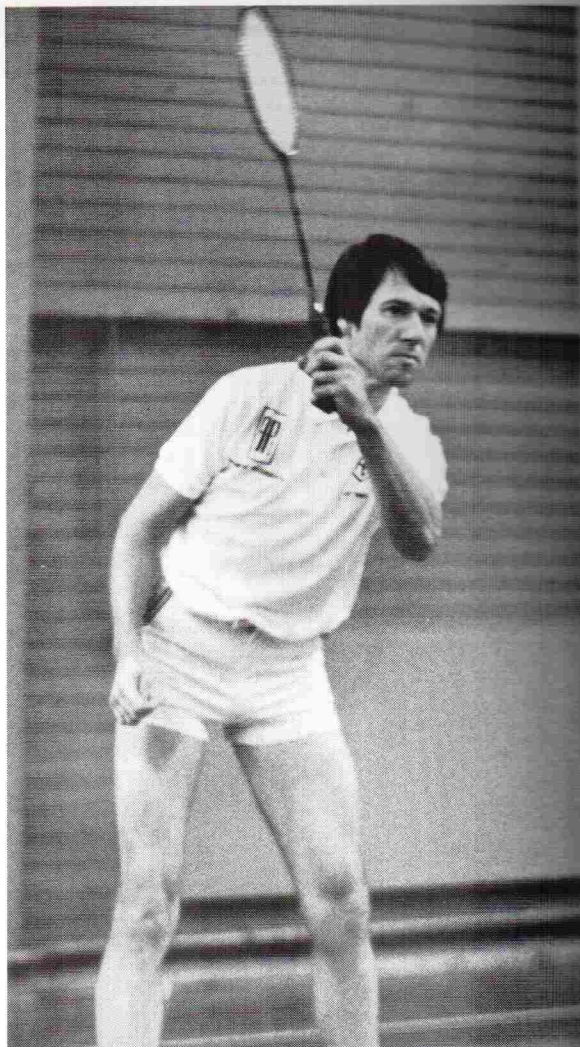
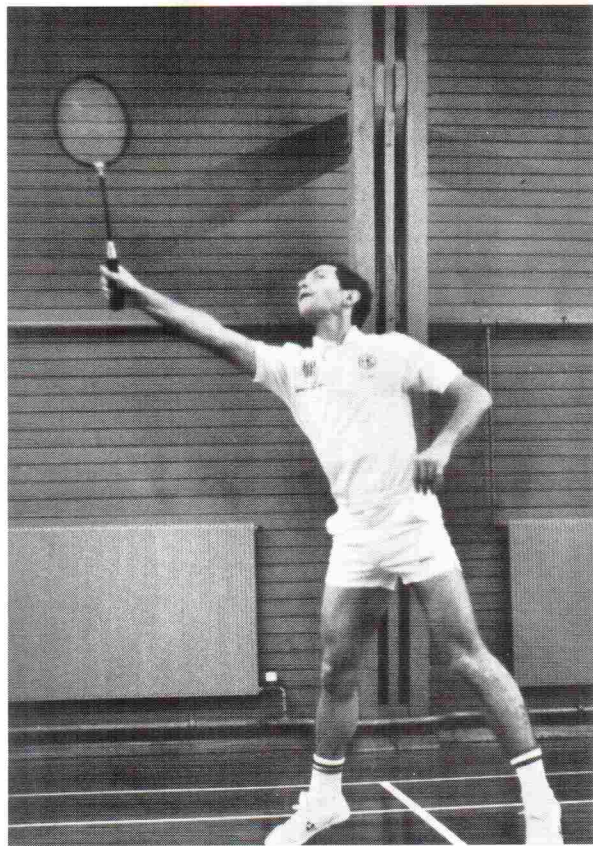
På 8 år fik HB-ungdommen hele 11 DM'er. Spillemæssigt hævdede klubben sig pænt på Sjælland, Sorø var på toppen, Lillerød på vej op med stormskridt, Roskilde ligeledes opadgående, mens Helsingør havde besvær med at holde sig i toppen. I 62 kom vi for anden gang i DH-turneringens 3. div. og kom rundt i det ganske land, både til Svendborg, (det var dengang »Hansa-Larsen« havde fået leverpostej i sprinkleren), Hjørring, Ålborg osv. Netop på den kant har det altid knebet med gode resultater, men det kan nok kun skyldes rejsetræthed!!!

De daværende »topspillere« var - på spindesiden Bente Petersen, Edith Bruun, Lisbeth Weiss, Aase Milner, Tove Holm Hansen og Daisy Mortensen og på den anden side Henning Nielsen, Bent Larsen, Henning Clausen, Sv. Asger Nielsen, Knud Jacobsen og senere Michael Jensen, Flemming Lørup, Søren P., og vore meget stærke piger Jane Husted og Vibeke Brisson. Ikke mindst disse to piger samt Bent, Henning C. og Henning N. hjemførte flere SM i disse år.

I ungdomsrækkerne gik det endnu bedre, det blev til et stort antal SM og en stribe DM'er. Ved Niels Bruun i junior HS i 65 - i puslinge DS ved Lis Rathsach i 66 - i 67 Niels B. i HS og MD med Jane Waage for ynglinge - i 68 Lis Rathsach i DD med en vis Lene Køppen - Mette Myhre DS for puslinge både 68 og 69 - Mette igen i DS for juniorer i 71 - næste år Hans Olaf Birkholm/ Jesper Rye Larsen i HD for jun. - Mette igen i 73 i DS og DD for ynglinge.

I BADMINTON skrev John Idorn med en vis ret, »at Hillerød havde gjort det til en vane at vinde mindst et ungdoms-DM pr. år«. - Til gengæld har man sparet på dem lige siden!

Torsten Berg - for 17 år siden

Søren Willandsen er stadig med - nu blot 17 år ældre

Tilbage til hallen, den, der egentlig er rammen om alt det, der har ført Hillerød-borgere sammen i det kære badmintonspil i nu 50 år. Det er egentlig utroligt, at den har kunnet holde så længe. Det kunne den jo altså heller ikke, hvis ikke en lang række mennesker med forstand på de dele - og lige så mange menige penselsvingere - havde ydet en stor indsats gennem en lang år-række.

Her skal fra 60-erne især nævnes Johs. Jensen, Johs. Larsen, Børge Bannebjerg, Mogens Larsen, Carsten Husted, Carl Rathsach, Tove & John Henriksen samt et hav af menige, uden hvis indsats der måske slet ikke havde været noget at fejre i 1983.

Da Frederiksborghallen blev bygget i 1968, havde klubben et færdigt Cadomusprojekt til ca. 700.000 kr., hvis blot kommunen ville forære klubben en grund. Denne var udpeget, men det blev alligevel ikke til noget og man byggede det kommunale statussymbol, Frederiksborghallen, hvor foldedørene alene kostede det samme som vort halprojekt.

Allerede i 62 arbejdedes der ihærdigt med et halvudvidelsesprojekt tegnet af Johs. Jensen med en tilbygning foran bane 1 i 2 etager, og i maj 62 var økonomien i orden, og man afventede blot byggetilladelsen, men byplanudvalget forkastede planen og alt strandede.